

18) I § 32 rettes slutningspunktum til komma, og der tilføjes: „om lån i industrielle ejendomme“.

19) „Indenrigs- og boligministeriet“ rettes overalt til: „Boligministeriet“.

§ 2.

Boligministeren bemyndiges til at lade lov om kreditforeninger bekendtgøre med de af nærværende lov og tidligere ændringslove følgende rettelser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold — nedsat af indenrigs- og boligministeriet den 27. maj 1953 — har i sin betænkning af 6. juni 1956 fremsat en række forslag til lovændringer, der bl. a. tager sigte på kreditforeningernes forhold.

Ministeriet kan for sit vedkommende tiltræde kommissionens forslag til ændringer i kreditforeningsloven, men har samtidig fundet det rigtigt at benytte lejligheden til også at foretage de ændringer i loven, som udviklingen i øvrigt kan give anledning til. Man har derfor bedt kreditforeningernes stående fællesudvalg om at ville fremkomme med en udtalelse om, hvilke ændringer i lovgivningen der efter udvalgets opfattelse kunne være grund til at søge gennemført. Det stående fællesudvalg har stillet forslag om ændring af forskellige af kreditforeningslovens bestemmelser. Endelig har boligministeriet fundet anledning til at foreslå enkelte yderligere ændringer i loven.

De af kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold foreslåede ændringsforslag er betegnet med nr. 3, 6 (delvis), 7 og 9 (delvis).

Vedr. § 1

ad nr. 1.

Det fremgår af forarbejderne til kreditforeningsloven af 7. april 1936 og af forhandlingerne på rigsdagen (kommissionsbetænkningen side 51, 3. afsnit og „folketingets forhandlinger“ 1935-36, spalte 5108-09 og 5110-11), at det har været hensigten, at aldersgrænsen i § 10, stk. 2, 1. punktum, for direktører, vurderingsinspektører og revisorer samt tjenestemænd i kreditforeninger skulle praktiseres på ganske tilsvarende måde som den grænse, der gælder for statens tjenestemænd. Det har vist sig, at reglen af nogle foreninger fortolkes på en herfra afvigende måde. Boligministeriet har derfor for at sikre, at afgørelserne i disse sager bliver ensartede, skønnet det påkrævet at foreslå, at reglen ændres således, at det bliver ministeriet, der afgør, om der i ganske særlige tilfælde er tilstrækkelig grund til at fravige lovens hovedregel.

ad nr. 2.

Før kreditforeningsloven af 1936 var der i et vist omfang adgang for kreditforeningernes personale

til mod betaling at assistere lånsøgere ved ordning af deres lånesager. Denne ordning blev afskaffet ved loven af 1936, idet der dog i § 11, stk. 2, blev givet mulighed for dispensation i en overgangsperiode på 5 år fra lovens ikrafttræden. Denne periode er nu forlængst udløbet, hvorfor reglen er overflødig. Kreditforeningernes stående fællesudvalg har foreslået den ophævet, og ministeriet kan tiltræde dette forslag.

ad nr. 3.

Ifølge kreditforeningslovens § 19, stk. 1, 2. punktum, må værdien af medpantsat besætning og inventar til en landbrugsejendom ved lånudmålingen ikke sættes højere end 10 pct. af værdien af jord og bygninger. Reglen blev første gang indført ved kreditforeningsloven i 1936 efter forslag fra den af indenrigsministeriet i 1933 nedsatte realkreditkommission. Som begrundelse for denne begrænsning blev anført, at erfaringerne havde vist, at besætning og inventar, når en landejendom blev stillet til tvangsauktion, kun sjældent var til stede i behørigt omfang, og at det var blevet mere og mere almindeligt at købe besætning og inventar på købekontrakt med ejendomsforbehold til skade for pantekreditorerne. Endelig anførtes, at besætningens og inventarets værdi i højere grad var konjunkturbestemt end værdien af selve den faste ejendom.

Reglen medfører, at kreditforeningerne er afskåret fra at belåne den fulde værdi af en landbrugsejendom, og selv om man ikke mener at kunne imødegå de betragtninger med hensyn til løssørets værdi som panteobjekt for realkreditinstitutionerne, som realkreditkommissionen anførte, har kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold på den anden side fundet, at det ikke er rimeligt at begrænse foreningernes udlånsadgang gennem en særlig lovregel. Efter kommissionens opfattelse må det ud fra en helhedsbedømmelse være at foretrække, at foreningerne har mulighed for selv at foretage den fornødne afvejning i hver enkelt lånesag. Ministeriet kan tiltræde dette forslag.

ad nr. 4.

Lov nr. 62 af 23. april 1897, jfr. lov nr. 120 af 29. marts 1920 om oprettelse af en industriel kredit-